

РЕШЕНИЕ

№ 124

гр. София, 23.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на трети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Теодора Кръстева

Членове: Ивайло Младенов
Светлин Михайлов

при участието на секретаря Теодора Т. Ставрева
като разгледа докладваното от Теодора Кръстева Въззивно търговско дело № 20211001000997 по описа за 2021 година

при секретаря Теодора Ставрева, като разгледа докладваното от съдия **Кръстева** т.д. № **997** по описа за **2021** година и за да се произнесе взе предвид:

Производството е по чл. 258 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД ЕИК 121265177, чрез адв. С., против решение № 2610221/06.08.2021 г. по т.д. № 15/2021 г. на СГС, ТО, 6 - ти състав, с което е отхвърлен предявения от въззивника срещу ЗК „Лев инс“ АД, ЕИК 121130788 иск за заплащане на основание чл. 213, ал. 1 КЗ /отм./ във вр. с чл. 53 ЗЗД на сумата от 83 170, 50 лв. представляваща половината от заплатеното от ищеца на Г. К. Б. обезщетение за претърпени от последния имуществени и неимуществени вреди, вследствие на ПТП настъпило на 29.11.2014 г.

Въззивникът твърди, че решението е неправилно и моли да бъде отменено.

Поддържа, че действията на водача на л. а. „Хюндай“ са били противоправни и са първопричината за настъпване на ПТП. Същият е имал обективна възможност да възприеме движещия се в съседната дясна лента л. а. „БМВ“ и да предотврати произшествието, но въпреки това е предприел маневрата да завие надясно, вследствие на което е настъпило ПТП.

С така предприетата маневра, водача на л. а. „Хюндай“ нарушил императивната норма на чл. 25, ал. 1 и чл. 35, ал. 1 ЗДвП и в тази връзка,

съдът не бил отчел, че този водач сам се е поставил в невъзможност да предотврати инцидента, като на първо място не е извършил завоя от най – дясната лента за движение и на второ място, преди да предприеме маневра завой, да се увери че няма да създаде опасност за движещите се зад него превозни средства. По този начин, действията на водача били допринесли не само за възникване на опасността, но и за непредотвратимостта на ПТП. Затова счита, че приносът на водача на л. а. „Хюндай“ не можел да бъде изключен, а изводите на първоинстанционния съд в противния смисъл, били неправилни и несъобразени с доказателствения материал по делото.

Оспорва мотивите на съда, че дори и поведението на водача на л. а. „Хюндай“ да е било противоправно, то по делото не били налице данни, че същото е в причинна връзка с причинените на Г. Б. вреди. Излага доводи, че именно, за да избегне прекия удар между двете МПС, водачът на л.а. „БМВ“ е предприел завой надясно, довел до приплъзващ удар между автомобилите. Тази маневра била предприета от водача на л. а. „БМВ“ като спасителна, и единствено в резултат на нея била последващата траектория на движение на л. а „БМВ“, който се е насочил към тротоара, където се е намирал пешеходецът Г. Б.. Отстоява тезата, че било немислимо да се отрече въздействието на инерционните сили, резултат на приплъзващия удар, върху траекторията на движение на л. а. „БМВ“ след настъпване на удара и насочването му към пешеходеца, придвижващ се на тротоара. Но дори и да не се приемело, че траекторията на движение на л. а. „БМВ“ след удара е била повлияна от сблъсъка с л. а. „Хюндай“, то наличието на причинна връзка между поведението на Ю. К. и вредите причинени на Г. Б., не можело да бъде отречено. Предприетата от водача на б. а. „БМВ“ маневра завой надясно, била осъществена единствено и само в резултат на неправомерно предприетата маневра на водача на л. а. „Хюндай“. Ако водачът Ю. К. не е предприел маневра непосредствено пред л. а. „БМВ“, то водачът на последния нямало да предприеме промяна в посоката си на движение и вреди за пешеходеца, движещ се по тротоара нямало да настъпят. Затова счита, че водачът на л. а. „Хюндай“ е съпричинил вредоносния резултат, предпоставяйки реализирането на сблъсък между двата процесни автомобила, а оттам и на удар между л. а. „БМВ“ и движещия се по тротоара пешеходец.

Въззиваемата страна ЗК „Лев инс“ АД оспорва жалбата и моли решението да бъде потвърдено.

Оспорва твърденията за 50 % съпричиняване на вредите на Г. Б. от водача на л. а. „Хюндай“ с доводите, че същите са резултат само на нарушението на водача на л. а. „БМВ“ на раздел 9, „Изпреварване“, чл. 41 от ЗДвП, на изгубения от него контрол върху управлението на автомобила и на неправилна преценка, на неправомерни действия под въздействието на алкохол. Пзовава се на констатациите на вещото лице по приетата СТЕ, че ако водача на л. а. „БМВ“ е извършил правилна маневра при спазване на закона за движение по пътищата и е предприел маневра изпреварване от лявата страна, съгласно закона, то л. а. „БМВ“ е щял да премине

безпрепятствено.

Поддържа становище, че ПТП е било предотвратимо и ако водачът на л. а. „БМВ“ не е управлявал с превишена скорост, а се е движел с максимално разрешената от 50 км/ч. Оспорва твърдението, че действията на водача на л. а. „Хюндай“ са допринесли за настъпване на произшествието, тъй като този водач не е имал възможност и не е бил длъжен да предвиди поведението на деликвента и да съобрази собствените си действия така, че да избегне настъпването на сблъсък на л. а. „БМВ“ с пешеходеца.

Съдът констатира, че жалбата е подадена в срока по чл. 259 от ГПК от легитимирана да обжалва страна в процеса, обуславяща правен интерес от обжалването и е процесуално допустима, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът като обсъди доводите на страните и при съвкупна оценка на доказателствата по делото, намира за установено следното:

Въззивникът не оспорва установените от първоинстанционният съд, факти. Спора е относно правните изводи на съда, дали поведението на застрахования при ответника водач на л.а. „Хюндай“ – Ю. И. К. е създало предпоставки за настъпилия удар между двата процесни автомобили и съответно, дали това е довело до съпричиняване на вредите на пострадалия пешеходец Г. Б..

Категорична и безпротиворечива е съдебната практика, че за да е налице съпричиняване, то това лице трябва обективно да е допринесло за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, независимо дали е действало виновно или не. Релевантен за съпричиняването е само онзи конкретно установен принос, без който не би се стигнало до увреждането като неблагоприятен резултат. Дори поведението на лицето да е виновно и противоправно, то следва да е в причинна връзка с вредите, за да е налице съпричиняване

В конкретната хипотеза, като е навлязъл от лявата лента в съседната дясна пътна лента без да пропусне движещия се по нея л.а. „БМВ“, при условие, че е имал обективна възможност да го възприеме, то водачът на л. а. „Хюндай“ е допуснал нарушение на чл. 25, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП, тъй като законът предписва предимство на движещия се в дясната пътна лента и не поставя нарушението в зависимост от това, дали другият участник в инцидента е съобразил поведението си с правилата за движение. Ето защо, независимо от факта, че л. а. „БМВ“ се е движил със скорост над максимално допустимата от 50 км./ч, то виновен за удара на автомобилите е водачът на л. а. „Хюндай“, защото той е бил длъжен да изчака л.а „БМВ“ и едва тогава, да предприеме маневрата за навлизане в дясното платно.

Вярно е, че предприетата от водача на л. а. „БМВ“ маневра – да отклони рязко в дясно автомобиля е в разред с изискването на чл. 41 ЗДвП, а именно, пътните превозни средства да се изпреварват само от лявата страна /при което положение, ПТП не би настъпило/, но в случая, не става въпрос за ситуация на изпреварване при нормално движение на автомобилите, а за реакция в

извънредни и непредвидими условия, каквото е засичането на автомобила. Затова САС намира, че така допуснатото нарушение от водача на л.а. „Хюндай“ има причинна връзка с последващия удар на пешеходеца Г. Б., защото съобразно изложеното по – горе, ако водачът Ю. К. беше пропуснал движещия се в тази лента с предимство л. а. „БМВ“, то той нямаше да провокира последвалите действия на водача Х. Ш., в опит да избегне сблъсък между автомобилите.

При изследване на съпричиняването обаче, не може да не се даде превес на факта, че са налице погрешни реакции на водача на л.а. „БМВ“, който преди удара, рязко е отклонил автомобила надясно и е натиснал спирачния педал. Според констатациите в приетата по делото СТЕ, отклоняването на л. а. „БМВ“ на дясно е започнало когато е бил на 18, 53 метра преди мястото на удара, а л.а. „Хюндай“ е бил на 4, 58 м. преди него. Ако скоростта на движение на л. а. „БМВ“ е била в рамките на установената максимално допустима скорост от 50 км., то автомобилът е бил в състояние да спре и да се предотврати настъпването на сблъсъка между двете коли. Изгубения контрол над автомобила, след приплъзването между двата автомобила, е резултат от високата скорост и неминуемо от въздействието на алкохола над реакциите на водача на л. а. „БМВ“, затова и САС намира, че приноса на водача Х. Ш. е 70 % за настъпване вредите на пешеходеца Г. Б., а приноса на водача Ю. К. е 30 %. Към датата на инцидента, отговорността на водача на л. а. „Хюндай“ Ю. К. е била застрахована по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника ЗК „Лев Инс“ АД, поради което и иска с правно основание чл. 213, ал. 1 КЗ /отм./ във вр. с чл. 53 ЗЗД следва да бъде уважен за сумата в размер на 49 902, 30 лв., представляваща 30 % от обезщетението в размер на сумата от 166 341 лв. платено от ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД на Г. К. Б., за причинените му имуществени и неимуществени вреди, претърпени вследствие от настъпилото на 29.11.2014 г. ПТП и в тази част, решението на първоинстанционния съд, отменено.

По направените по делото разноси:

При този изход на спора и съобразно уважената част от иска, дължимите на ЗАД „ОЗК – Застраховане“ разноси възлизат общо на сумата от 9 114, 14 лв. с ДДС, а тези на ЗК „Лев инс“ АД на сумата от 575 лв., от които 75 лв. разноси за юрисконсултско възнаграждение, за изготвяне на отговор на въззивната жалба. Изчислени по компенсация, ЗК „Лев инс“ следва да бъде осъдена да заплати на ЗАД „ОЗК – Застраховане“ разноси в размер на сумата от 8 884, 14 лв.

Водим от горното, Софийският апелативен съд,

ДЕШИ.

ОТМЕНЯ решение № 2610221/06.08.2021 г. по т.д. № 15/2021 г. на СГС, ТО, 6 - ти състав, **в частта**, в която е отхвърлен предявения от **ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД**, ЕИК 121265177 срещу **ЗК „Лев инс“ АД**, ЕИК 121130788 иск с правно основание чл. 213, ал. 1 КЗ /отм./ във вр. с чл. 53 ЗЗД за заплащане на сумата до 49 902, 30 лв., представляваща 30 % от заплатеното от ищеца на Г. К. Б. обезщетение в размер на 166 341 лв., за претърпени от последния имуществени и неимуществени вреди, вследствие на пътно – транспортно произшествие настъпило на 29.11.2014 г. и вместо него постановява:

ОСЪЖДА **ЗК „Лев инс“ АД**, ЕИК 121130788 да заплати на **„ОЗК – Застраховане“ АД** на основание чл. 213, ал. 1 КЗ /отм./ във вр. с чл. 53 ЗЗД сумата в размер на **49 902, 30 лв.**, представляваща 30 % от заплатеното от ищеца на Г. К. Б. обезщетение в размер на 166 341 лв., за претърпени от последния имуществени и неимуществени вреди, вследствие на пътно – транспортно произшествие настъпило на 29.11.2014 г., ведно със законната лихва за забава от датата на предявяване на иска 04.01.2021 г. до окончателното ѝ заплащане.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата му част, в която иска е отхвърлен до пълния предявен размер за сумата от 83 0170, 50 лв.

ОСЪЖДА **ЗК „Лев инс“ АД**, ЕИК 121130788 да заплати на **„ОЗК – Застраховане“ АД** сумата в размер на **8 884, 14 лв.** разноски за двете съдебни инстанции.

Решението може да се обжалва в едномесечен срок от връчването му на страните, пред Върховен касационен съд, при условията на чл. 280 и сл. ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____